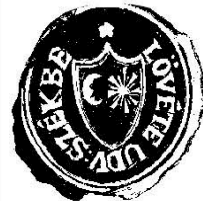

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XVII. évfolyam, 2. szám

Ára : 1 lej

2016. FEBRUÁR

Kányádi Sándor
FEBRUÁR

REGGEL

Reggel
az ember
ki se lát,
annyi, de annyi
jégvirág
nyílt az éjjel
az ablakon.
És szánkáz a szél
az utakon.

DÉLFELÉ

Ereszt
az ereszt:
csöpp-csöpp-csurr!
Izzad a hó és
kásásul.

Fázik a hóember,
didereg.
Kacagnak rajta
a verebek.

ESTEFELÉ

Bújnak a cserepek
alá a verebek:
csip-csirip.
Hideg van, hideg
a mindenit!
Az ablak üvege
citeráz, szaporáz.
Az ajtón ijedt kis
szelecske kotorász.
Brummog az erdő is,
dörmögő hanglemez.
Morog a medve.
Ébredsz.

Nagyböjt a belső megtérés ideje

A keresztségben új teremtménnyé lettünk, és ehhez a kezdethez mindig vissza kell térnünk, mert a keresztség állandó megtérés az Úrhoz. A megtérés, a visszatérés, a bűnbánat témájával már találkoztunk a nagyböjt kezdetén hamvazószerdán, de az egész nagyböjti időszak erre hív bennünket. A nagyböjti időszak szentmiséinek második prefációjába is ezért imádkozunk: *"Te gyermekeid lelki tisztulására üdvös időt rendeltél, hogy szabaddá váljanak minden bűnös vágytól, és úgy használják a mulandó javakat, hogy többre tartsák az örök élet kincseit."*

A görög *"metanoia"* szó megtérést, az értelem (gondolkodásmód) megváltozását jelenti, mégpedig minden esetben a rossztól a jobb felé, feltétel nélküli elfordulást a régi élettől és az újhoz kell odafordulni. A Teremtő, a Mindentudó és szívünket is ismerő Isten mindenkit hív a Vele való közösségre. Nem vár tőlünk sokat ahhoz, hogy kapcsolatba léphessünk Vele. Arra hív, hogy észrevegyük közeledését, és megnyissuk szívünket. Arra hív, hogy készek legyünk életünket feltétel nélkül Rá bízni. Arra a hitre hív, hogy nála van a megoldás és Ő valódi értelmet és célt adhat életünknek. Ez a bizalom szükséges ahhoz, hogy Istent igazán keresni tudjunk. Ahogy Szent János evangéliumában olvassuk: *"Aki készen van rá, hogy teljesítse akaratát, meggyőződhet róla, vajon Istentől való-e ez a tanítás, vagy csak magamtól beszélek."* (Jn 7,17) A meggyőződést Isten e jóra való készség által tudja kimunkálni. Ha ez a készség hiányzik, félő, hogy kifogások fakadnak szívünkben s vagy elodázzuk a döntést vagy csak néhány dologban akarunk változni, de nem mindenben. Márpedig ha én korlátozom, miben vagyok kész változni s néhány dologhoz továbbra is ragaszkodom, akkor az önzésemnek akarom a hitet alárendelni. S ez nem a krisztusi út, ami az engedelmség és az alázatos szolgálat útja. A belső megtérés nagy gátja lehet, ha bűneinkhez vagy önzésünkhöz ragaszkodunk. Ez kifejeződhet úgy is, hogy elfordulunk a hittől vagy csak részlegesen akarunk engedelmessé válni. Nem elég hozzászokni bizonyos magasabb erkölcsi normákhoz vagy bizonyos hagyományok gyakorlásához. A Krisztus követése melletti döntés egy egész életre való elkötelezettséget jelent: Isten szüntelen, teljes erőnkkel való szolgálatára.

A belső megtérés az önzésünk teljes feladását jelenti. Ez őszinte önvizsgálatot feltételez, hogy merjünk és akarjunk szembesülni önmagunkkal, a mulasztásainkkal, a bűneinkkel. Így láthatjuk meg, mit kell megbánnunk és csak így tapasztalhatjuk meg Isten megbocsátását. Késznek kell lennünk az eddigi céljaink, értékrendünk és életvitelünk felülvizsgálására.

folytatás a 4. oldalon

KIVONAT,

a helyi tanács 2016. február 1-én tartott rendes havi gyűlésén készült jegyzőkönyvből

A gyűlésen jelen van 12 tanácsos, egy helyi tanácsos indokoltan hiányzik.

Megválasztották a gyűlést vezető elnököt, András Árpád tanácsost.

A gyűlést vezető elnök ismerteti a napirendi pontokat, az alábbiak szerint:

1. Előterjesztés, határozatjavaslat a 2015-ös évi költségvetés végrehajtásának jóváhagyására vonatkozóan,
2. Előterjesztés, határozatjavaslat a költségvetés megvalósítási hiány lefedésének jóváhagyására vonatkozóan,
3. Előterjesztés, határozatjavaslat a költségvetési forgóalap felhasználására vonatkozóan,
4. Előterjesztés a 2016-os évi költségvetés jóváhagyására,
5. Előterjesztés, határozatjavaslat a 2016-os évi költségvetésbe befogott tervek és beruházások szükségességének megindoklására vonatkozóan,
6. Előterjesztés, határozatjavaslat a 2016-os közbeszerzési terv jóváhagyására vonatkozóan,
7. Előterjesztés, határozatjavaslat a bérleti szerződések és koncessziós szerződések meghosszabítására vonatkozóan,
8. Előterjesztés, határozatjavaslat a Somkőháti villamosításnál használt anyagok ügykezelésbe (adminisztrálásba) vételének jóváhagyására vonatkozóan,
9. Előterjesztés, határozatjavaslat sürgősségi segély jóváhagyására vonatkozóan,
10. Kérések és más problémák megvitatása.

Az első napirendi pont keretén belül a könyvelő ismertette az előterjesztést és határozatjavaslatot a 2015-ös évi költségvetés végrehajtására vonatkozóan, rámutatva, hogy a bevételi részen az évi megvalósítás 5.676.729 lej, amelyből a saját bevétel a helyi adókból és illetékekből, a fizetés utáni adóból visszaosztott összegből tevődik össze 1.333.670 lej, az áruforgalmi adóból visszaosztott összeg 3.010.766 lej, állami támogatás 686.136 lej, valamint uniós támogatás, pályázatok kivitelezésére 646.157 lej.

Kiadási részen összesen 5.814.193 lej, amelyből kitűnik, hogy az évi bevételen kívül az előző évek maradványaiából is felhasználtunk bizonyos összegeket.

A fenti összeg a következőképpen oszlik:

- A polgármesteri hivatal működtetésére 526.862 lej,
- A tanügyi intézmények működtetésére 2.102.514 lej,
- Öregek otthonában levő személyek ellátásához való hozzájárulás 6.359 lej,
- Az önkéntes tűzoltó-alakulat anyagi költségei és az éjjeli őrseg működtetésére 107.684 lej,
- Kulturális intézmények működtetésére (kulturóthron, könyvtár, tájház és más kulturális rendezvények, egyesületek támogatása) 124.570, egyház támogatására 50.000 lej

- Szociális célra (I. fokú mozgássérült személyek gondozóinak fizetése és fizetés utáni járandóságok, fűtéspótlék szociális segélyben részesülő személyeknek, Caritas kötött szerződés szerinti hozzájárulás, szociális konyha működtetése) 596.360 lej,

- Közvilágításra és más községgazdálkodási kiadásokra 245.612 lej

- Szennyvíz-csatornázási munkálatok kifizetésére, valamint szemétszállítás kifizetésére 401.961 lej

- Utak, utcák és hidak karbantartására, javítására, felújítására 1.015.144 lej

- Turisztikai információs központ létrehozására 631.127 lej.

Ezen napirendi pont keretén belül a polgármester részletesen ismerteti az elvégzett, valamint a folyamatban levő beruházási munkálatokat, például hogy az iskola B (külső iskola) épületénél a munkálatokat befejezték, valamint a turisztikai információs központot is. Az útjavítási munkálatoknál a Szereprezei út, Gyilkoskői út valamint a Lázuta javítása be van fejezve, a Mocsármezei út javítása folytatódik. A csatornázási munkálatokról közli, hogy lehet a rendszerre rácsatlakozni.

A fentiek megvitatása után 12 igen szavazattal jóváhagyták a 2015-ös évi költségvetés végrehajtását.

A második napirendi pont keretén belül ismertették az előterjesztést és határozatjavaslatot a költségvetés megvalósítási hiány lefedésének jóváhagyására vonatkozóan, amelyet a jelenlevő 12 testületi tag egyöntetű szavazattal jóváhagyott.

A költségvetési forgóalap felhasználására vonatkozó előterjesztést és a határozatjavaslatot a könyvelő ismertette, rámutatva arra, hogy a forgóalap felhasználását az alábbiakra javasolják:

- A polgármesteri hivatal épületének modernizálásához szükséges tanulmányok, tervek, dokumentációk elkészítésének költségeire 12.000 lej

- Tűzoltó autó (Speciális legelő- és erdőtüzek oltására alkalmas kis autó) vásárlásához való hozzájárulás 65.000 lej,

- Az iskolánál az A épület (belső iskola) központi fűtésének megvalósításához való hozzájárulás 27.500lej

- Az iskolai sportbázis modernizálásához való hozzájárulás 4.000 lej

A javaslatot 12 igen szavazattal jóváhagyták.

A 2016-ös évi költségvetés-tervezetet a könyvelő ismertette az alábbiak szerint:

- Bevételi részen a tervezett összeg 5.351.000 lej, amelyből a saját jövedelem 1.624.700 lej, helyi adók és illetékek 781.700 lej, 2.155.000 lej a megyei közpénzügyek által visszaosztott összeg, állami támogatás 1.571.300 lej,

- Kiadási részen összesen 5.459.500 lej, amelyből kitűnik, hogy az évi bevételen kívül az előző évekből származó forgóalapot a fent felsorolt célokra javasoljuk befogni a költségvetésbe.

A fenti összeg a következőképpen oszlik:

- A polgármesteri hivatal működtetésére 618.400 lej

folytatás a 2. oldalról

- Tartalékalap sürgősségi esetekre 2.000 lej
- Helyhatósági választások költségei 22.000 lej
- A tanügyi intézmények működtetésére 1.450.500 lej
- Öregek otthonában levő személyek ellátásához való hozzájárulás 7.100 lej
- Éjjeli őrség, civil védelem, tűzoltóság 229.000 lej
- Kulturális intézmények működtetésére (kultúrotthon, könyvtár, tájház és más kulturális rendezvények, egyesületek támogatása) 184.500 lej
- Szociális célra (I. fokú mozgássérült személyek gondozóinak fizetése és fizetés utáni járandóságok, fűtési pótlék szociális segélyben részesülő személyeknek, Caritas kötött szerződés szerinti hozzájárulás, szociális konyha működtetése) 639.500 lej,
- Községgazdálkodási kiadásokra 136.500 lej
- Csatornázási munkálatok 362.500 lej,
- Szemétszállítás 179.000 lej
- Utak, utcák és hidak karbantartására, javítására, felújítására 1.601.500 lej
- Turisztikai információs központ 27.000 lej.

A határozatjavaslat megvitatása után a jelenlevő testületi tagok 12 igen szavazattal jóváhagyták a 2016-os költségvetést.

A 2016-os évi költségvetésbe befogott tervek és beruházások szükségességének megindoklására vonatkozó előterjesztést a polgármester ismertette, amelyből kitűnik, miért szükséges a tervek és beruházások elvégzése. A napirendi pont megvitatása után a határozatjavaslatot 12 szavazattal jóváhagyták.

Az előterjesztést és határozatjavaslatot a 2016-os közbeszerzési terv jóváhagyására vonatkozóan a polgármester ismertette. A közbeszerzési programot, tervet évente szükséges összeállítani és a tanácscsal jóváhagyni. Ezen terv magába foglalja a költségvetésbe foglalt beruházási, javítási és más munkálatok és anyagi kiadások értékét, valamint a javasolt közbeszerzési eljárást.

A határozatjavaslat megvitatása után a tervezetet 12 szavazattal jóváhagyták.

A bérleti szerződések és koncessziós szerződések meghosszabítására vonatkozó előterjesztés ismertetése után az alábbi kérdések és javaslatok hangzottak el: a bérleti díjak maradhatnak a tavalyi értékben. A központrendezés tervezése és kivitelezését tervbevették, ezért javaslat hangzott el, hogy a központban levő virágüzlet által elfoglalt területre a bérleti szerződést csak 6 hónapra kössék.

A vásárcsarnokban épített kovácsműhely által elfoglalt területre a bérleti szerződést részletesen megvitták, a tavalyi évre a bérlők nem írták alá a szerződést, ezzel kapcsolatosan komoly intézkedéseket kell foganatosítani, hogy fizessék ki a bérleti díjat.

Egyik javaslat az volt, hogy határidőt kell adni a szerződés aláírására és a bérleti díj kifizetésére, 2016. április 1-ét, és ha nem, akkor le kell bontsák az építményt, mivel még építési engedélyük sincs.

Az családorvosi rendelők koncessziós szerződésének meghosszabításával egyetértettek és a bérleti díj 1 eurós árfolyamnak megfelelő lej/négyzetméter a bérelt területre és évente aktualizálni az euró árfolyam szerint.

Ezen napirend keretén belül a testület azt a döntést hozta a Biró Csilla-Rozália kérésével kapcsolatosan, hogy mivel a hivatal épületének felújítási tervének elkészítése erre az évre van betervezve, addig nem javasolt, nem lehet bérbe adni a kért helyiséget.

A fentiek megvitatása után a testület 12 igen szavazattal jóváhagyta a bérleti szerződések meghosszabítását és a javasolt bérleti díjakat a fent javaslatok figyelembe vételével.

A Somkőháti villamosításnál használt anyagok ügykezelésbe (adminisztrálásba) vételének jóváhagyására vonatkozó határozatjavaslatot 12 szavazattal jóváhagyták. A sürgősségi segély jóváhagyására vonatkozó előterjesztésből kitűnik, hogy György Annamária Lövete, 522. szám alatt lakó személy kéréssel fordult a helyi tanácshoz, hogy gyermeke Szócs Levente műtéten kell átessen, amely nagyon sok pénzbe kerül, a műtétet Magyarországon tudják elvégezni és ebben kéri a tanács támogatását.

A kérés megvitatása után a testület 2.000 lej sürgősségi segélyt hagyott jóvá.

Az utolsó napirend keretén belül a polgármester ismertette, hogy a Debreceni ifiúsági ház javaslattal jött, hogy kapcsolatot szeretne kötni községünkkel és felvállalná fiatalok mezőgazdasági vonalon való szakmai képzésének finanszírozását oly módon, hogy a helyiek képzése Debrecenben történne és a debreceni fiatalok pedig itt ismerkednének meg a helyi adottságokkal. Tudva azt, hogy megyeszinten csak Csíkszentmártonban van mezőgazdasági szakközépiskola, Kápolnással közösen szorgalmazni fogják a szentegyházi iskolaközpontnál a mezőgazdasági szakképzés beindítását.

Ezen napirend keretén belül újra feltevéődött a kérdés a központban levő épületben működő bárnál kialakított lépcső (vészkijárat) problémája, volt-e értesítve a cég tulajdonos a lebontás végett mivel, hogy térbe nem illő létesítmény.

A polgármester ismerteti, hogy még nincs kiállítva a működési engedélye és az engedély kiállításánál ezt a problémát is megbeszéljük.

Javaslat hangzott el, hogy az engedély kiállításánál tudomására kell hozni a cégtulajdonosnak, hogy reklamáció (órarend betartása, csendzavarás) esetén az engedély módosítható és ennek tudomásul vételét aláírásával igazolja. Ugyancsak javasolták, hogy az engedély kérésére letett aktákat részletesen nézzék meg, hogy mire is kéri az engedélyt.

A polgármester vállalja, hogy a kérelmezők aktáit ismerteti a testülettel.

Más probléma és kérdés nem lévén a gyűlés munkálatait bezárták.

Gyűlést vezető elnök,
András Árpád

Jegyző,
Miklos Ida

folytatás az 1. oldalról

Ha mélyen magunkba nézünk, felismerjük saját kicsinységünk, bűnösségünk. Így érthetjük meg igazán az Irgalmasság Szent Évében Isten irgalmát és szeretetét. A megtérés szükségszerű előzménye a bűnök miatti elszomorodás. Bűnbánó lelkületre van szükség ahhoz, hogy az Isten és ember közötti kapcsolat helyreállhasson. Isten segíteni akar nekünk, hogy határozottan döntsünk: nem akarunk többé bűnben élni s megtapasztalhatjuk megváltásának szabadító erejét. Ha az idei nagyböjtben megnyitjuk szívünket, Isten megmutatja az életünkben konkrét helyzetben, mi is az, amiben változtatnunk kell. Ha engedelmeskedni akarunk Istennek, akkor elkötelezzük magunkat amellet, hogy az Ő tetszését fogjuk keresni, s már nem elsősorban az emberekét. Ha Isten előtt a jót teszem, gondolhatnak rólam rosszat mások, mégis belső békém lehet, hogy én valóban a jót tettem. Isten szabadítását e pontban is nagyon mélyen megtapasztalhatjuk: nem emberek előtt kell megállnunk.

"Testvérek, Isten irgalmára kérlek benneteket: Adjátok testeteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul. Ez legyen szellemi hódolatotok. Ne hasonuljatok a világhoz, hanem gondolkodástokban megújulva alakuljatok át, hogy felismerjétek, mi az Isten akarat, mi a helyes, mi a kedves előtte és mi a tökéletes." (Róm 12, 1-2)

Tódor Attila

Vissza kell nézni

Az idén a farsang rövidege miatt egymást érték a kortárstalálkozók hosszú sora, majd az 50 éves bál lejárta után megkezdődött a farsangzárás hete. Elmondhatom, hogy az egyik legsikeresebb farsangzárás volt, jöttek az iskolás, óvódás, majd a felnőtt maszkabálók, a nősemer bál, a székelyruhás bál, majd a farsangzárás nap, vagyis húshagyó kedd.

Hála Istennek minden bálon szép számban részt vettek, derülhettünk az ötvennél több maszka öltözeten és produkcióján, telt ház volt a nősemer bálon, ahol a 40 és az 50 évesek műsorában gyönyörködhetünk, majd igazi székelyruhás bál szemtanúi lehetünk, hiszen a jelenlévők nyolcvanöt százaléka felvette őseink népviseletét, a karzatról úgy látszott, mintha egy székelyruhás nagy szőnyeg volna a teremben, és ropták a táncot kivilágos virradatig. Aztán következett húshagyó kedd, elárulom nagyon kíváncsian vártuk ezt a napot, hiszen vakáció lévén nem tudtuk vajon kevesebben vagy többen lesznek a jelenlévők, hála Istennek kellemesen csalódtunk, hiszen az évek hosszú során az egyik legnagyobb felvonulás volt, ahol 200-nál több székelyruhás gyermek és fiatal díszelgett gyönyörű székelyruhában.

Felvonultunk a templomba hálaadásra, elől a fúvós zenekar, majd a sok székelyruhás és a sort a népi

zenekar zárta, akik mellett szólt az ének a férfi dalárda ajkáról.

Az idén közös megegyezéssel a Polgármesteri Hivatal elé vonultunk és gyönyörű napsütésben derülhettünk a megszokott és összeszokott kis csapat által előadott, általuk költött vidám kis produkción, ahol viccesen, nem bántva senkit, elmondtak egyet s mást a falu dolgaiból, ezúton is külön köszönöm nekik, a minden évben tanúsított melléállást. Aztán felkerekedett a falu apraja és nagyja, és ropták a táncot éjfélig, amikor őseink szokásához híven, tisztességesen felállt mindenki és elénekeltük a Székely himnuszt, majd csendben hazamentünk, hiszen már Hamvazó szerda volt.

A jó Isten fizesse meg mindenkinek, hogy jelenlétükkel, anyagi támogatásukkal szebbé és hangulatosabbá tették ezt a farsangot, adja a jó Isten, hogy a közre adott támogatásuk ne okozzon hiányt senkinek, hanem egy jó érzést, hogy én is szántottam egy barázdát ebben a farsangzárásban, köszönjük az Egyház anyagi támogatását is, hiszen így bőségesen jutott mindenre húshagyó kedden.

És azt hiszem, be is fejezhetném a beszámolót a farsangról, de sajnos a sors most is bebizonyította, mint már annyiszor, hogy vigyázz ember, mert az életben nem csak öröm létezik, nem hiába született a mondás, az egyik szemem sír, a másik nevet, és ez így van, hiszen soha nem szabad megfeledkeznünk, hogy amíg egyik helyen vidáman mulatnak, valahol egy családra rászállott a bánat. Sajnos a Sata család szomorú farsangzárás napokat élt át, hiszen hirtelen eltávozott közülük a családfő, Lajos bácsi. Valljuk meg őszintén, mindenkit megdöbbentett a hír, hiszen hihetetlen volt, hogy az-az ember, aki néhány nappal ezelőtt még köztünk sétált, aki ott ült a templom padjai között, nincs többé, eltávozott örökre.

Engedjék meg, hogy néhány gondolatot felelevenítsek Lajos bácsiról. Először akkor kerültem vele kapcsolatba, amikor felkért, hogy jó volna, ha bekapcsolódnék a Szentségimádási órák mondásába előimádkozóként, amit félve, de boldogan vállaltam, hiszen édesapám is előimádkozó volt. Azután én hívtam őt, hogy vegyen részt a 2003-ban megalakuló öregek kórusában, vagyis a férfi dalárdában, amit szívesen el is vállalt és a jó tanácsok mellett volt olyan régi ének, amelynek lövétei dallamát ő hozta és adta át a csapatnak.

Érdekes módon nem zárkózott el az új dolgok elől sem, hiszen megyebírósága alatt (14 évig volt egyházközségünk megyebírója) felelevenítettük az Úrnapi körmenet kivívását a falu utcái között a fúvós zenekar kíséretében, úgy ahogyan régen őseink tettek. Betanultuk a férfi dalárdával a régi, gyönyörű, kántáló énekeket, amelyeket Lövétén kántáltak, karácsony napján elénekeltük a beton hídon egy évben. A következő évben azt javasolta, hagyjuk a sok fiatal énekelni, tehát nem toladott, hogy újra és újra kán-

folytatás az 5. oldalon

folytatás a 4. oldalról

táljunk. Különösen szerette a fiatalságot, évről-évre nagy szeretettel készültek fogadni a fiatalokat húshagyó kedden a plébánia udvarán, és lám az Isteni gondviselés úgy hozta, hogy nem is illett volna zajoskodni a plébánia udvarán húshagyó kedden, hiszen ezen a napon délelőtt kísértük el utolsó útjára és adtuk meg neki a keresztény végtisztességet. Tudott örülni mások sikerének, hiszen, ha egy falunap alkalmával, vagy egy március 15-én gyermekekkel, fiatalokkal szerepeltünk, ő volt, aki legelőször kezét rázott velünk és biztatott, hogy csak így tovább, mert bárki megirigyelhetné az előadásunkat.

Ahogy múlnak az évek, a tizenhárom év alatt kilenc énekesünket kísértük el utolsó útjára, kilenc gyászos éneket énekeltünk a temetőben.

Még soha nem említettem és gondoltam most alkalmas, szólnom két igazi székely emberről, akik ugyan nem voltak dalárda tagok, de lélekben ott álltak és szívük melegével kísérték a dalárda alakulását és ez a két ember nem volt más, mint Gergő pap bácsi és Lajos pap bátyám. Amikor 2003-ban meglátogattam Gergő pap bácsit Székelyudvarhelyen, és elmondtam a férfi dalárda gondolatát, elmondta, hogy a lövéteiek mindig is jól éneklő, dalos ajkú, vidám emberek voltak. Arra kért, hogy össze kell gyűjteni, össze kell tartani ezt a maroknyi székely népet, foglalkozni kell gyerekekkel, fiatalokkal és öregekkel, szinte feladatul adta, hogy nem szabad hagyni elkalldni azt a sok, őseinktől ránk maradt értéket, és biztatott, hogy a munkának meg lesz az eredménye.

Lajos pap bátyám, nem csak bátyám volt, hanem apánk is, akihez mindig bizalommal fordultunk, ha tanácsra volt szükség. Ő élete végéig igazi lövétei volt és az is maradt. Amikor szóba jött a kultúrigazgatóság kérdése, őszintén biztatott, ugyan-

akkor féltve intett, hogy ezt a nemes feladatot tisztességgel, becsülettel kell csinálni. Minden kicsi dolognak örült, amit össze tudtunk kovácsolni, minden fontosabb eseményen részt vett, haza szaladt, amikor a régi lakodalmast felelevenítettük és ott álltak édesanyámmal a betonhíd sarkán, hogy lássák a felvonulást, itthon volt, amikor a sorozást mutattuk be, amikor a regruták faszékérrel vonultak Oklánd felé. Örült, és büszke volt, amikor a Kákvirág táncegyüttes Gyergyóremetén szerepelt, a remetei napok alkalmából. Emlékszem, az előadás végén felhívtuk a színpadra a sportpályán, és elmondtuk, hogy hoztunk neki egy kis ajándékot, ami egy piros mézeskalács szív volt és kértük mondja meg, mi jut a mézeskalács szívről az eszébe? Ő meglepődve, könnyektől csillogó szemekkel ennyit mondott halkan a mikrofonba: "Keresztúri nagy vásárból, vásár fiát hoztam". Ekkor a Kákvirág táncegyüttes rázendített erre a nótára és énekelt az egész nép a sportpályán, hiszen tudtuk, ez volt a kedvenc éneke, mert ebben elénekelhette mennyire szereti, az egyszerű, feketekendős székely édesanyját. A dalárdát különösen kedvelte, mert ő is ismerte ezeket a régi énekeket, amelyeket édesapánktól tanult kaszálás, favágás, szekerezés közben.

Véget éret a farsang, nagyböjti szent időket élünk, jó alkalom, hogy az ember magába szálljon és lelkében csendesen rakjon mindent a helyére, ahogyan István pap bácsi idézte prédikációjában József Attilától: "szeretnék jegyet váltani és elutazni önmagamhoz". Igen, befelé kell fordulni, erőt kell merítsünk Jézus borzalmas keresztútjáról, mert csak így csendben elmélkedve tudjuk szétválasztani a jót a rossztól, ami majd a mi és a mi kis családunk épülésére szolgál, és ha a családban béke, szeretet uralkodik, akkor elmondhatjuk bátran, mi is igazi lövétei székely emberek vagyunk.

Lázár Béla

Székelyföld jelképek-öröksége

A több éve folyó hazai jelképtörténeti kutatások eredményeit tartalmazó, nemrég megjelent *Székely jelképek pecséten, címerben* című negyedik önálló kiadványt először mutatták be a szerzők, valamint Kovászna és Hargita megye tanácsának vezetői február 16-án, a Székely Nemzeti Múzeumban. A bő illusztrációs anyaggal készült kötet létrehozása újabb pozitív példa a szellemi-kulturális értékeink és hagyományaink ápolása érdekében a székelyföldi megyék tudományos kutatóinak összefogására. Vargha Mihály, a Székely Nemzeti Múzeum igazgatója köszöntőjében elmondta: "Öröm számunkra, hogy valóságos reneszánszát éli az utóbbi években a székely jelképek, címerek, pecsétek felkutatása, ezeknek a történetisége, és mindez a közemberek számára is hozzáférhetővé válik." Az igazgató szerint nincs tudomány és művészet mecénások nélkül, nagy elégtétel számunkra, hogy a székely jelképek sorozatot támogatják a székely megyék önkormányzatai. Tamás Sándor, Kovászna Megye Tanácsának elnöke kiemelte: "Székelyföld a székeleyknél van a legjobb helyen. Régi tanulság, hogy ha nem mi tervezzük saját jövőnket, ha nem mi alakítjuk a saját sorsunkat, akkor azt más fogja elvégezni helyettünk. Pár évvel ezelőtt másként fogtuk meg az eke szarvát a székely megyék és városok vezetőivel, mint azt korábban tették. Meggyőződésünk, hogy olyan emberekre van szükség manapság, akik bátrak és minőségi munkát végeznek. Addig, amíg máshol régi könyveket adnak ki újra, nálunk forrásfeltárást, kutatásokat finanszírozunk, munkacsoportokat hoztunk létre. Ennek köszönhetően új kiadványok látnak napvilágot, amelyeket a magyar mellett románul és angolul is kiadunk az elkövetkezőkben. Azt gondoljuk, hogy a mi történeteseink kell feltárják a múltunkat, a mi szakembereink kell megírják a jelen és a jövő forgatókönyveit. Amíg az eszünk a helyén marad, amíg a karunk bírja az ezekhez hasonló kezdeményezéseket támogatni fogjuk." "Tudatosan kell dolgozni, hisz függetlenül attól, milyen nyelvet beszélünk, egymás történelmét meg kell ismernünk" - hangsúlyozta Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke. Hozzátette: ha ismerjük jelképeinket, (szimbólumainkat,) bátrabban és mosolygósabban tudunk itthon maradni, és fiataljaink is inkább a szülőföldjükön maradnak. "Ezért is valljuk, hogy kevesebb cirkusz és több munka kell, hisz a botrányoktól, konfliktusoktól hangos térségekből a fiatalok elvándorolnak, a gazdasági szereplők nem vállalkoznak, és a családok nem vállalnak gyereket. Ezért is nyugodt építkezésre van szükség, az élet minden területén összefogva. Ennek érdekében együtt dolgozunk Kovászna és Maros megyével, hiszen ha a megyehatár mindkét oldalán mindenki teszi a dolgát, akkor, múltunk ismeretében, nem álmokra építünk, hanem a valóságra, egy hiteles múlttra. 2009 óta a Székely Címer-, Pecsét- és Zászlótörténeti Munkacsoport is teszi a dolgát" - fogalmazott a Hargita megyei elöljáró. A kiadványt bemutató Mihály János történész, a kötet egyik szerzője, elsőként az említett munkacsoport tevékenységét ismertette, amelyet azzal a céllal hoztak létre, hogy tagjai szakmai megalapozottsággal kutassák a székely szimbólumokat. "1989 után jóhiszemű amatőrök foglalkoztak a kérdéssel, a szakma kicsit óckodott tőle. 2009-re azonban már szükség volt arra, hogy egy olyan munkacsoport tárja fel a szimbólumokat, akik hitelesen tudnak erről értekezni. A Székelyudvarhelyen megalakult munkacsoportban olyan

szakemberek dolgoznak, mint a marosvásárhelyi dr. Pál Antal Sándor, a sepsiszentgyörgyi dr. Szekeres Attila István, Székelyudvarhelyről Zepezcaner Jenő és jómagam." A munkacsoport hármас feladatot kapott, és végzett el: kutassa, tárja fel a székely szimbólumokat, tanulmánykötetek és népszerűsítő írások keretén belül, továbbá, hogy hozzon létre egy kiállításanyagot, amelyen bemutatják a székely közigazgatási címereket, pecséteket a 15. századtól napjainkig. Harmadik feladatként a magyarországi történelmi zászlók mintájára a székely történelmi zászlósor állították fel a 15. századtól egészen 1940-ig bezárólag. Emellett számos tanulmánykötet jelent meg: *Székely szimbólumok nyomán* (2009), *Jelképek a Székelyföldön* (2011) és *Címer és pecsét a Székelyföldön* (2012), valamint a moldvai Ónfalván készült *Székely jelképek pecséten, címerben* című kötet. A hiánypótló kiadványokban a székely szimbólumok valós történetével ismerkedhetnek meg az olvasók. Idén román nyelven is megjelentetnek egy kötetet *Címer, pecsét és zászló a Székelyföldön* címmel. A kötet egyik szerkesztője, a címerkutató történész dr. Szekeres Attila István a kötetben megjelent, a székely szimbólumok Románia 20. századi heraldikájában című tanulmányát mutatta be. A székelység szimbólumai a múlt század folyamán látványos átalakuláson mentek át, de ma már szinte ugyanoda tértek vissza. Trianonnal, amikor Erdély Nagy-Románia része lett, a hatalom szimbólumaiban is kívánta érzékeltetni azt, hogy az adott terület a része lett. Kezdvé az országcímerrel, utána a megyék és a városok címerében is változás történt. "A Heraldikai Konzultatív Bizottság, amely ezeket a címereket megalakította, szakemberekből állt, és figyeltek arra, hogy ha lehet, a régi címereket hagyják meg. Székelyföld esetében a régi székely címet felmutató Háromszék, Marosvásárhely és Székelyudvarhely esetében ezek megmaradtak, másoknál durva beavatkozás történt." Egy másik elv alapján a régi címerekre román szimbólumokat helyeztek, például Maros és Torda megye esetében. A kommunizmus bekövetkeztével szocialista jelképek használatát kötelezte a rendszer, a megyék és a municípiumok címeireit fogaskerék, fémfűrész stb. ábrákkal díszítették, de egyes esetekben, például Kovászna megye és Székelyudvarhely címerénél megmaradtak a székely szimbólumok. Ma már a közigazgatási egységek új címereket fogadhatnak el. A *Székely jelképek pecséten, címerben* című kötetet a Kovászna Megyei Kulturális Központban és a Hargita Megyei Hagyományörzési Forrásközpontban lehet megvásárolni.

Hargita Megye Tanácsa

Csíkszereda-Sepsiszentgyörgy, 2016. február 16.

DIÁKOLDAL

Óvodás maszkabál

A várva várt óvodás maszkabál mára már a múlté. Azt hiszem, elmondhatom, hogy ismét egy sikeres rendezvényen vagyunk túl. Ezt a sikert az is igazolja, hogy bár eltelt azóta egy kis vakációs időszak, a gyermekek nap mint nap szívesen emlékeznek vissza rá, különbnél különb élményekről mesélnek.

A gyermekek mindig szerettek más bőrébe bújni, úgy mutatni magukat és mindig nagy várakozás előzi meg a maszkabált.

Az idén sem volt ez másképp. A szülők is a gyermek eme szórakozni vágyását maradéktalanul kielégítették. Évről évre egyre komolyabban veszik a gyermekek igényét, igyekeznek kedvükbe járni. Mondhatnám, a bálból csak "igazoltn" hiányoztak.

Az ügy sikeréhez többek között hozzájárultak még azok az anyukák, akik délelőttjüket feláldozva pánkót sütöttek és teát főztek a bálozó gyermekeknek, meg azok a szülők, akiknek kiskereskedése, vagy valamilyen más vállalkozása van a faluban, mert a gyermekek csomagjait az ő ajándékaikkal töltöttük meg.

A maszkabálunk olyannyira jó hangulatúra sikeredett, hogy alig tudtuk tartani a meghirdetett határidőt, köszönhetően ifjabb Lázár Béla remek zeneválogatásainak.

Minden év farsangjának óvodás maszkabálja után elmondhatjuk: Jövőre, veletek, ugyanitt! Mert a gyerek, szülő, pedagógus egyaránt jól szórakozik, örül, hogy a gyermeke ismét jól érezte magát a várva várt eseményen.

Ladó Herta, óvónő

A Zrínyi Ilona matematikaverseny körzeti fordulójára február 19-én került sor Szentegyházán a Mártonffi János Általános Iskolában, ahol iskolánk 48 tanulója vett részt. A körzetti legjobbjai között a következő tanulóink vannak: a harmadikosok második helyezettje Miklós Zoltán, a negyedikesek negyedik helyezettje Kolozsi Nóra, az ötödikesek első helyezettje Lázár István és a harmadik helyezettje Lázár Soma, a hatodikosok első helyezettje Lázár Róbert és harmadik helyezettje Márton Fanni, a hetedikesek első helyezettje György Ferenc és a harmadik helyezettje András Zsolt, végül a nyolcadikosok első helyezettje Miklós Dóra. Gratulálunk mindannyiuknak!

Farsangzárás

Hagyományok szerint minden évben Húshagyó kedden székelyruhába öltözünk és a falunk Népháza előtt gyülekezünk.

Aztán szép sorban kimegyünk a templomba, a szentmisére.

Innen idén is együtt vonult a tömeg a Néptanácshoz, hogy megnézzük Lázár Béla bácsiék vicces előadását. Pánkóval, üdítővel kínáltak a vendéglátók.

Végül bementünk a Népházba és ott már szólt a zene. Nagyon sokat táncoltunk, mulattunk. Nagyon szép dolog, hogy nem feledkezünk meg régi hagyományokról.

György-Lőrinc Kata, IV. A osztály

Köszönjük az iskolás szülők segítségét a maszkabál alaphangulatának megteremtésében, a kürtöskalácsot, az anyagi támogatást és hogy jelenlétükkel megtiszteltek. Igyekszünk a belénk vetett hitet meghálálni, hogy gyermekeik jövőjét megbízható kezekben tudják!

Mag Ottilia, tanító

Anyakönyvi hírek - 2016. január

Születések száma: 2

MÁRTON PÁL, született 2015. december 30-án,
MÁRTON PÁL és MÁRTON ANDREA-HAJNAL,
Lövete, 763. szám alatt lakó szülők gyermeke,
ORBÁN TAMÁS, született 2016. január 14-én, ORBÁN
ALBERT és GOLICZA NOÉMI, Lövete, 1175. szám alatt
lakó szülők gyermeke.

Házasság kötések száma: -

**Őszinte részvétünket fejezzük ki januárban elhunyt
személyek hozzátartozóinak:**

ANDRÁS DÉNESNÉ, született FAZAKAS ROZÁLIA,
Lövete, 1101. szám, született 1942-ben

TÓKOS MÁRTON, Lövete, 744. szám, született 1941-
ben

2016. február 2-án, Kecskeméten, életének 72. évében el-
hunyt ILOK SÁNDOR, aki 1976 és 1990 között falunk
családorvosa volt.

Régi arcok sárgult fényképeken

Mihály József és családja, 1956-ban.
A képet beküldte Bálint Anna.

Lélekböjt

Ha a lélek poharába tiszta vizet önt,
kezdetét veszi a nagyböjt.
Bűnbánat tavában fürdik,
bűneit legyőzi, küzdi.

Magába néz csendpercekkel,
tisztává lesz a könnyekkel.
Halkan, buzgón fohászkodik,
lassan- lassan átváltozik.

Nemet mond a csábításnak,
gátat az önpusztításnak.
40 nap magát zabolázza,
a felesleget lerázza.

Újjászületik, feltámad,
szeretet és béke árad,
véget ér a keresztútja,
Húsvét köszönt alleluja!

György Emőke
2016.

Kicsike vers

Jó szüleink
Úgy neveltek
Legyetek jók
Mindig készek
De ahogy az
Évek telnek
Életszemplénk
Lassan ébred
Magunk körül
Napokhosszat
Látunk szépet és
Sajnos rosszat.

György L. Gábor

Régi idők anekdotái

Két székely télen vágja a fát.
- Te komám! Én nagyon fáznak!
- Miért nem veszed fel a füles sapkádat?
- A balesetem óta nem használom.
- Milyen baleseted volt?
- Megkínáltak pálinkával és én nem hallottam meg.

Eladó
két kályhára
való bontott
csempe.
Telefon:
0769070674.

Budapesti munkára kőműveseket és segédmun-
kásokat keresünk. Lakás biztosítva. Bérezés
megegyezés szerint.

Telefon: 0036-303537408, érdeklődni 8-17 óra
között.

Eladó erdei terület, 90 ár, Ózeresztőben (Kurta-
patak), útról könnyen megközelíthető, patak sze-
gélyezi.

Telefon: 0745999805.

Eladó apró pityóka. Telefon: 0751527729.

Vásárolnék közbirtokossági jogot.

Telefon: 0266-220806.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József,
titkár: András Kinga, korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő,
Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft, Nyko Kft

A szerkesztőség elérhetősége: Lövetei Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,

e-mail: loveteikialto@freemail.hu

Középajta, 2016. febr. 11.

Tisztelt Kiáltóm!

Milyen jó, hogy ti léteztek, vagytok. Szórakoztatok és segítetek is. Én most segítséget kérek osztályfőnöki órához.

Tisztelt lövéteiek, kedves régi tanítványaim! Köszönöm meghívásokat erre a megható ünnepélyre. Megható volt a két meghívó vőfély jelenléte nálam. Nagyon sajnálom, hogy egy emberszomorító kellemtelenség éppen az indulás előtt csapott minket arcul.

Az ötven esztendő számvevésre késztet. Ezt egyénileg mindenki elvégzi. Két nagyértékű kincsünk segít minket a leltárkészítésnél. Már születésünkkor hatalmas vagyont és tőkét (banki betétet) hozunk magunkkal. Első az egészségünk, második az időnk. E két jószág velünk van bölcsönktől a koporsóig. Velük való gazdálkodásunk, sáfárkodásunk hordozza életünk hasznosságát, minőségét.

Lássuk, hogyan értékeli életünket Seneca: Az élet legnagyobb része eltelik helytelen tettekkel, nagy része semmittevással, s az egész élet mással, mint amit tenni kellene.

Egy ilyen értékelés első olvasatra felhőborító. Viszont, ha lassan még egy párszor újraolvassuk, akkor találunk benne magunkra illőt is.

A könyvek könyve (Biblia) szerint: Az ember élete hetven, s ha még fennebb, nyolcvanvan esztendő. Te le gonddal, bajjal, nyomorúsággal... Én most nem jósolgatok, csak gondolkozom napjaink valóságának megfelelően... Jövönk? Kilátásaink?

Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk. (Zsoltárok 90:12).

Befejezésül arra kérem a Mindenek Urát, hogy hátralévő életetek bölcsességben, szeretetben, egyetértésben folyjon le.

Szerető tisztelettel,
volt oktatótok,
Simon Áron

Kicsi a bors, de erős

Még fülünkben csengenek a farsangi báli dallamok, de már javában benne vagyunk a böjtben. Egy jelenet, egy kép mindig van, ami hosszabb időn keresztül elkísér és többször is eszünkbe jut.

Ilyen volt az idén a húshagyó keddi, negyedik osztályosok serke tánca is. Azok a gyerekek, ahogy táncoltak, mulattak irigylésre méltó volt, s végül még kérték a nótát, "Kör közepén állok, körbevesznek jó barátok", körbe álltak, s egy a kör közepén intette a refrénre azt a bizonyos mozdulatot, ami oda járt. Lázár Béla odaszólt nekünk, asszonyoknak, akik bámultuk a korból az egészet, hogy erre mondják "Kicsi a bors, de erős". Eszünkbe jut gyermekkorunk, amikor mi tanultunk táncolni, s azok az emberkék, akikkel

együtt nőttünk fel. Felhőtlen szép idők voltak, gondmentesek, na de ne keseredjünk el, az az idő lejárt. Pár évvel ezelőtt gyermekeinkben, s ma már unokáinkban gyönyörködhetünk.

Beállt a böjti idő. Megkezdődtek a Keresztútak. Tavaszodik, kinyílt már a hóvirág. Ezelőtt nem voltunk farsangban annyit köszönteni, mégis közben maradtak el munkák, olyan, amit még a böjtben, tavasz előtt el tudtunk végezni. A munkát a kézimunkára értem, mert a ház körüli munkát mindig csinálni kell. Édesanyámmal, ezelőtt a böjtben még hamar leszöttünk egy rendet az osztovátán, legtöbbit szervétet szőttünk ilyenkor, mert kellett egy-két új mezőre való, kenyeret csomagolni bele, vagy ajándékba adni, ha nyáron az ilyen-olyan vendégek jöttek, és mindig adtunk is el jócskán belőle, mert másoknak is ilyen célokra kellett. De szőttünk rokolyának valót is, főleg, ha bér málkózás volt azon a nyáron, és sürgős lett a székel rokolyának való szövése. Most nem részletezem, hányféléet szőttünk, még csupán annyit, hogy amikor olyan nagy divat volt a gyapjú szőnyeg (mostuk, fontuk és szőttünk gyapjúból), akkor a faluban csak 2-3 annak való vasborda volt, és azt szerre elkértük, mert szerettük a vasbordát, keményebben rá tudtuk verni az öltőt, s így jobb lett. Tehát, amikor hozzánk került a borda, igyekezni kellett, hogy hamar lehessen visszaadni, mert mások is vártak már rá. Munkával is telt a böjt, de imádkozással is. Nemcsak a keresztútát, de más kilenced is esik erre az időszakra. És egy szép hivatalos ünnep is, a nők napja, ami a változások után kissé megváltozott, már nem ünnepli mindenki, inkább a májusi Anyák napjára váltottak át, pedig tánc nélkül, zene nélkül is lehet ünnepelni a nőt, aki mások szerint minden jónak és minden rossznak is a forrása lehet. Új keletű szokássá vállalt, hogy a böjti időszakban 4 alkalommal a Tájházban, nőknek, hetenként más témával összejöveteleket tartunk, tudásunk, tapasztalatunk gyarapítására, átadására, na meg előadók meghallgatásával.

Lassan telik a tél, jön a tavasz, barka ágat hoztak be a mezőről, a Tájház udvarán kinyílt a hóvirág és bújnak már a tulipán levelek is. Reménykedünk az új tavaszban, s ez a remény életet, erőt ad, hogy a téli szieszta után, ismét bekapcsolódjunk a nyári mozgalmasabb munkákba, tegyük a dolgunkat tehetségünk és tudásunk szerint.

Adj a jó Isten, hogy mindannyian csendben, békeességben tölthessük ezt a böjti időt.

Fazakas Ágnes

Középajta, 2016. febr. 11.

Tisztelt Kiáltóm!

Milyen jó, hogy ti léteztek, vagytok. Szórakoztatok és segítetek is. Én most segítséget kérek osztályfőnöki órához.

Tisztelt lövéteiek, kedves régi tanítványaim! Köszönöm meghívásokat erre a megható ünnepélyre. Megható volt a két meghívó vőfély jelenléte nálam. Nagyon sajnálom, hogy egy emberszomorító kellemtelenség éppen az indulás előtt csapott minket arcul.

Az ötven esztendő számvevésre késztet. Ezt egyénileg mindenki elvégzi. Két nagyértékű kincsünk segít minket a leltárkészítésnél. Már születésünkkor hatalmas vagyont és tőkét (banki betétet) hozunk magunkkal. Első az egészségünk, második az időnk. E két jószág velünk van bölcsönktől a koporsóig. Velük való gazdálkodásunk, sáfárkodásunk hordozza életünk hasznosságát, minőségét.

Lássuk, hogyan értékeli életünket Seneca: az élet legnagyobb része eltelik helytelen tettekkel, nagy része semmittevéssel, s az egész élet mással, mint amit tenni kellene.

Egy ilyen értékelés első olvasatra felhőborító. Viszont, ha lassan még egy párszor újraolvassuk, akkor találunk benne magunkra illőt is.

A könyvek könyve (Biblia) szerint: Az ember élete hetven, s ha még fennebb, nyolcvanvan esztendő. Te le gonddal, bajjal, nyomorúsággal... Én most nem jósolgatok, csak gondolkozom napjaink valóságának megfelelően... Jövönk? Kilátásaink?

Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk. (Zsoltárok 90:12).

Befejezésül arra kérem a Mindenek Urát, hogy hátralévő életetek bölcsességben, szeretetben, egyetértésben folyjon le.

Szerető tisztelettel,
volt oktatótok,
Simon Áron

Kicsi a bors, de erős

Még fülünkben csengenek a farsangi báli dallamok, de már javában benne vagyunk a böjtben. Egy jelenet, egy kép mindig van, ami hosszabb időn keresztül elkísér és többször is eszünkbe jut.

Ilyen volt az idén a húshagyó keddi, negyedik osztályosok serke tánca is. Azok a gyerekek, ahogy táncoltak, mulattak irigylésre méltó volt, s végül még kérték a nótát, "Kör közepén állok, körbevesznek jó barátok", körbe álltak, s egy a kör közepén intette a refrénre azt a bizonyos mozdulatot, ami oda járt. Lázár Béla odaszólt nekünk, asszonyoknak, akik bámultuk a korból az egészet, hogy erre mondják "Kicsi a bors, de erős". Eszünkbe jut gyermekkorunk, amikor mi tanultunk táncolni, s azok az emberkék, akikkel

együtt nőttünk fel. Felhőtlen szép idők voltak, gondmentesek, na de ne keseredjünk el, az az idő lejárt. Pár évvel ezelőtt gyermekeinkben, s ma már unokáinkban gyönyörködhetünk.

Beállt a böjti idő. Megkezdődtek a Keresztútak. Tavaszodik, kinyílt már a hóvirág. Ezelőtt nem voltunk farsangban annyit köszönteni, mégis közben maradtak el munkák, olyan, amit még a böjtben, tavasz előtt el tudtunk végezni. A munkát a kézimunkára értem, mert a ház körüli munkát mindig csinálni kell. Édesanyámmal, ezelőtt a böjtben még hamar leszöttünk egy rendet az osztovátán, legtöbbit szervétet szőttünk ilyenkor, mert kellett egy-két új mezőre való, kenyeret csomagolni bele, vagy ajándékba adni, ha nyáron az ilyen-olyan vendégek jöttek, és mindig adtunk is el jócskán belőle, mert másoknak is ilyen célokra kellettek. De szőttünk rokolyának valót is, főleg, ha bér málkózás volt azon a nyáron, és sürgős lett a székel rokolyának való szövése. Most nem részletezem, hányfélélt szőttünk, még csupán annyit, hogy amikor olyan nagy divat volt a gyapjú szőnyeg (mostuk, fontuk és szőttünk gyapjúból), akkor a faluban csak 2-3 annak való vasborda volt, és azt szerre elkértük, mert szerettük a vasbordát, keményebben rá tudtuk verni az öltőt, s így jobb lett. Tehát, amikor hozzánk került a borda, igyekezni kellett, hogy hamar lehessen visszaadni, mert mások is vártak már rá. Munkával is telt a böjt, de imádkozással is. Nemcsak a keresztútát, de más kilenced is esik erre az időszakra. És egy szép hivatalos ünnep is, a nők napja, ami a változások után kissé megváltozott, már nem ünnepli mindenki, inkább a májusi Anyák napjára váltottak át, pedig tánc nélkül, zene nélkül is lehet ünnepelni a nőt, aki mások szerint minden jónak és minden rossznak is a forrása lehet. Új keletű szokássá vállalt, hogy a böjti időszakban 4 alkalommal a Tájházban, nőknek, hetenként más témával összejöveteleket tartunk, tudásunk, tapasztalatunk gyarapítására, átadására, na meg előadók meghallgatásával.

Lassan telik a tél, jön a tavasz, barka ágat hoztak be a mezőről, a Tájház udvarán kinyílt a hóvirág és bújnak már a tulipán levelek is. Reménykedünk az új tavaszban, s ez a remény életet, erőt ad, hogy a téli szieszta után, ismét bekapcsolódjunk a nyári mozgalmasabb munkákba, tegyük a dolgunkat tehetségünk és tudásunk szerint.

Adj a jó Isten, hogy mindannyian csendben, békeességben tölthessük ezt a böjti időt.

Fazakas Ágnes

